

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Ing. Mgr. Hany Chaloupkové a přísedících Bc. Štěpánky Černé, MBA a Bc. Zdenka Kohouta v hlavním líčení konaném v Praze dne 6.2.2017

t a k t o :

Obžalovaný

P [REDACTED] B [REDACTED],

nar. [REDACTED], [REDACTED] trvale bytem [REDACTED]

j e v i n e n , ž e

dne 29.4.2016 kolem 13:05 hodin v Praze 10 po ulici Limuzská ve směru jízdy od ulice Počernická k ulici Černokostelecká řídil vlastní osobní motorové vozidlo tov. zn. Škoda Fabia, RZ: [REDACTED], kdy dostatečně nesledoval situaci v provozu na pozemních komunikacích a u domu č. [REDACTED] se střetl s poškozenou Z [REDACTED] G [REDACTED] nar. [REDACTED] která přecházela vozovku po vyznačeném přechodu pro chodce zleva doprava z jeho pohledu, čímž jí způsobil [REDACTED] kterým dne [REDACTED] v nemocnici podlehla, svým jednáním porušil ust. § 4 písm. a), b), § 5 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů,

t e d y jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho postavení a uloženou mu podle zákona,

č í m ž s p á c h a l

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

Podle § 143 odst. 2 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr.zákoníku a § 82 odst. 1 tr.zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **33 (třicetitří) měsíců**.

Podle § 73 odst. 1 tr.zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu **5 (pět) let**.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaný povinen **zaplatit** poškozenému V [redacted] K [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted], nemajetkovou újmu ve výši [redacted] Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaný povinen **zaplatit** poškozenému J [redacted] D [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted], nemajetkovou újmu ve výši [redacted] Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr.ř. se poškození V [redacted] K [redacted] nar. [redacted] a J [redacted] D [redacted] nar. [redacted], **odkazují** se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 tr.ř. se poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, se sídlem Orlická 2020/4, 130 00, Praha 3, IČ: 41197518 **odkazuje** se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

V hlavním líčení byl **prokázán skutkový děj**, jak byl rozveden shora ve výroku tohoto rozsudku. Obžalovaný P [redacted] B [redacted] řídil dne 29.4.2016 v Praze 10 po ulici Limuzská ve směru jízdy od ulice Počernická k ulici Černokostelecká vlastní osobní motorové vozidlo tov. zn. Škoda Fabia, RZ: [redacted], dostatečně nesledoval situaci v provozu na pozemních komunikacích a u domu č. [redacted] se střetl s poškozenou Z [redacted] G [redacted] nar. [redacted], která přecházela vozovku po vyznačeném přechodu pro chodce zleva doprava z jeho pohledu, čímž jí způsobil [redacted], kterým dne [redacted] v nemocnici podlehl. Obžalovaný výše uvedeným jednáním porušil důležité povinnosti, které pro něj vyplývaly

sražena autem obžalovaného, letěla několik metrů a skončila ležet šikmo na dělicí čáře mezi dvěma jízdními pruhy. Kamarádka svědkyně (E██████ M██████) volala sanitku. Obžalovaný jel s autem ještě chvíli po nárazu a svědkyně ho sledovala, neboť měla strach, aby neujel. Mezitím už u poškozené byli nějací lidé, poškozená byla v bezvědomí, ležela na zádech, tekla jí krev z nosu, měla zavřené oči, oční víčka byla fialová. Kamarádka E██████ hovořila telefonicky s dispečerem záchranky a popisovala mu stav poškozené, dle pokynů dispečera přetočili přítomní poškozenou na bok, aby nevdechla vlastní krev. Následně přijela sanitka a po ní i státní policie. K fotografiím přiloženým k protokolu o silniční nehodě a plánu přiloženému k protokolu o silniční nehodě, svědkyně uvádí, že na těchto dokumentech nenašla nic, co by neodpovídalo situaci na místě těsně po nehodě. Na fotografiích číslo 14 a 15 je vidět místo, kde poškozená přibližně stála, než začala přecházet. Následně jsou na fotografiích zakreslena místa, kde poškozená ležela, kde se nacházely po nárazu její boty, kabelka, nákup apod. vše odpovídá skutečnosti, tak jak to bylo na místě po nehodě. Rovněž zakreslená poloha auta odpovídá fotografiím a situaci po nehodě. Svědkyni nepřipadalo, že by obžalovaný jel rychleji než jiná auta v místě nehody. Dále svědkyně upřesňuje, že poškozená nesla kabelku a igelitovou tašku s nákupem, nepamatuje si však, již v jaké ruce měla poškozená kabelku a v jaké tašku. Poškozená se zcela jistě rozhlížela, než vstoupila na přechod. Svědkyně ještě jednou zdůrazňuje, že na plánu i na fotografiích je přesně zakresleno, kde po nehodě ležela kabelka ve vozovce. Kde ležely lahve s pivem a jaký nákup byl v nákupní tašce poškozené, svědkyně neví.

K výpovědi svědkyně pak obžalovaný uvedl, že svědkyně lže a neříká pravdu. Situace, tak je zachycena na fotografiích číslo 4, 5 a 6, tam v době střetu nebyla. Poškozená nešla z pravé strany, vpravo nikdo nebyl, on tam nikoho neviděl, naopak poškozená přecházela zleva doprava a stála ve středu mezi panely, kde jí skutečně nebylo vidět. Obžalovaný jel zhruba rychlostí 42 km/h, asi 140 cm od panelů, které ohraničují ostrůvek uprostřed přechodu. Poškozená tak musela jeho auto nejen vidět, ale i slyšet, kdyby zůstala stát mezi panely, tak by se nic nestalo a obžalovaný by přejel kolem bez nehody. Obžalovaný uvádí, že když poškozená začala přecházet z ostrůvku ohraničeného panely, on už byl celým vozidlem na přechodu a v podstatě poškozená vrazila do zadní části vozidla obžalovaného, dostala se do rotace, musela se pravděpodobně udeřit o panel a následně upadla podél panelu zhruba 60 cm od panelu směrem k chodníku. Uvádí, že pokud by srazil poškozenou přední částí auta, upadla by zcela jinak.

Svědkyně E██████ M██████ uvedla k věci, že společně s kamarádkou jela na Majáles a čekaly na zastávce autobusu. Svědkyně viděla poškozenou, jak přechází po přechodu (z pohledu jízdy obžalovaného zleva doprava), na přechodu pak následně poškozenou srazilo auto a poškozená letěla zhruba dva až tři metry. Následně svědkyně volala záchrannou službu, informovala dispečink, o tom v jakém stavu se poškozená nachází a poté poskytovala poškozené první pomoc podle pokynů dispečera záchranky. Svědkyně uvádí, že vozidlo obžalovaného, které poškozenou srazilo, ještě chvíli pokračovalo v jízdě a pak zastavilo poblíž semaforu. Na místo přijela policie a záchranná služba. Na místě byla i svědkyně spolu s kamarádkou policií vyslechnuta.

Rovněž této svědkyni byla předložena fotodokumentace a plánek nehody obojí jako příloha k protokolu o nehodě v silničním provozu, kdy svědkyně uvádí, že situace zachycená

na pláнку i na fotografiích odpovídá stavu v době nehody, rovněž fotografie přechodu včetně velikosti a výšky panelů odpovídají stavu v době nehody.

Svědkyňe ještě upřesňuje, že poškozená měla kabelku a nákup, po nárazu byla nákupní taška poničená, věci z tašky byly rozbité a rozházené po vozovce. Svědkyně na pláнку ukazuje, že poškozená ležela na úrovni začátku autobusové zastávky, hlavu směrem k zastávce nohama do vozovky, ležela na šikmo přes prostřední čáru dělicí vozovku (pozn. soudu - odpovídá krevní skvrně patrné z fotografie na vozovce). K dotazu obhájce pak ještě svědkyně opětovně upřesňuje, že prostřední ostrůvek na přechodu byl ohraničen černožlutými betonovými panely zcela shodnými, jak je zachyceno na fotografiích.

Svědkyňe D [redacted] H [redacted], která byla jednou z policistů, kteří zadokumentovali místo nehody bezprostředně po nehodě, uvedla, že jak fotodokumentace založená ve spise, tak plánek z místa nehody, odpovídají situaci bezprostředně po nehodě. Na fotografiích je patrné nejen poškození vozidla obžalovaného, ale i vlastní přechod a situace na místě. Když přijela svědkyně na místo, šla k vozidlu obžalovaného, který seděl na místě řidiče. Klepala na okénko, ale obžalovaný nereagoval, proto otevřela dveře vozidla a oslovila obžalovaného, ten opět nereagoval. Až když svědkyně poklepala obžalovanému na rameno, otočil se k ní a začal s ní komunikovat, což bylo s ohledem na [redacted] velmi obtížné. Obžalovaný svědkyni sdělil, že poškozená mohla být takové postavy jako svědkyně. Svědkyně proto procházela po přechodu a je zachycena na fotodokumentaci z místa nehody, kde je patrné, jak asi mohla být viditelná poškozená pro obžalovaného při přecházení kolem betonových panelů a dopravní značky.

I k výpovědi této svědkyně obžalovaný uvedl, že místo nehody, konkrétně betonové panely, vypadalo jinak v době nehody a jinak na fotodokumentaci ze spisu.

Ve Věci byla vyslechnuta **znalkyně z oboru zdravotnictví, odpovědi soudního lékařství MUDr. Iva Grossová**, která spolu s MUDr. Sokolem **prováděla pitvu a zpracovávala znalecký posudek**. Znalečnice uvedla, že setrvává na závěrech znaleckého posudku a nad to dodává, že ani znalečnici, ani jejímu kolegovi MUDr. Sokolovi, se kterým prováděli pitvu, nejsou známy žádné nové skutečnosti, ke kterým by se měli vyjádřit, proto setrvávají na závěrech uvedených v pitevním protokole a na odpovědích na otázky, které jim byly položeny v přípravném řízení. Poškozená utrpěla při nehodě [redacted]

Příčinou smrti Z [redacted] G [redacted] bylo [redacted], její smrt nastala v příčinné souvislosti s danou dopravní nehodou. Úmrtí poškozené nebylo možno ani přes poskytnutou veškerou intenzivní odbornou lékařskou péči zabránit. Znalečnice upřesňuje, že příčinou smrti poškozené byly přidruživší se komplikace po polytraumatu. Polytrauma utrpěla poškozená při dopravní nehodě. V důsledku imobilizace poškozené, kdy byla od začátku dopravní nehody v [redacted] [redacted] Jako přidruživší se komplikace proběhl u poškozené právě [redacted] znalečnice však není schopna přesně specifikovat, zda byla [redacted] [redacted] což v tomto případě v podstatě ani není rozhodující. Tento [redacted] se přidružil

proto, že poškozená utrpěla [REDAKCE]
Od dopravní nehody byla poškozená v [REDAKCE] Poškozené byla poskytnuta velmi odborná lékařská péče a léčba, toto však nemělo kýžený výsledek v tom, že by poškozená přežila. Když se přidružil [REDAKCE] bylo to způsobeno právě tím, že poškozená byla [REDAKCE] následně se [REDAKCE] rozvinul do takové podoby, že poškozená měla [REDAKCE]
[REDAKCE]

Obecně lze ke stavu poškozené po nehodě uvést, že pokud by jí nebyla poskytnuta, tak vysoce odborná péče, jaká jí poskytnuta byla, byla by zemřela na následky poranění bezprostředně po nehodě. Vysoce odborná lékařská péče byla vlastně prodlužováním léčby, prodlužováním jejího života, pokud by bylo laicky řečeno. Kdyby nebyla medicína na současné úrovni, jak technické, tak znalostní, poškozená by zemřela výrazně dříve. Znalkyně uvádí, že poranění [REDAKCE], které nastaly v důsledku nehody, tak toto poranění je při neposkytnutí velmi odborné lékařské péče smrtelné. Znalkyně upřesňuje, že v době pitvy měli k dispozici veškerou zdravotnickou dokumentaci, včetně dokumentace z operací. K tomu, zda poškozená mohla být v době nehody pod vlivem alkoholu, znalkyně uvádí, že toto ona ani její kolega nezjišťovali, neboť pro závěry z pitvy, takovýto údaj rozhodující. Nicméně pokud byla poškozené odebrána krev v době příjmu do nemocnice, tak skutečnost, zda byla či nebyla pod vlivem alkoholu, bylo možno zjistit ze zdravotnické dokumentace v době příjmu. Znalci totiž k pitvě nepotřebují výsledek toxikologie ani výsledek rozboru krve v době přijetí do léčebného zařízení.

Znalkyně se na samém počátku své výpovědi obrátila na obžalovaného a uváděla, že spolu již hovořili, že má pocit, že to byl právě on, kdo jí telefonoval po pitvě a snažil se zjistit výsledek pitvy poškozené paní G [REDAKCE] k tomu obžalovaný uvedl, že výsledek pitvy neznal, že pitevní protokol vidí poprvé nyní a nikdy ho nečetl.

Dále byl ve věci slyšen **znalec z oboru silniční doprava Ing. Pavel Winkler**. Znalec odkázal na svůj písemný znalecký posudek, uvedl, že setrvává na jeho závěrech a dodal, že mu není známa žádná nová okolnost, pro kterou by změnil závěry svého znaleckého posudku. Dále uvádí, že mu byl dne 12.05.2016 zadán policií znalecký posudek k vypracování a vypracován pak byl 16.06.2016. K dotazu obžalovaného, pak znalec uvedl, že jako podklady k vypracování znaleckého posudku mu sloužil protokol o nehodě v silničním provozu vypracovaný policií, plánek z místa nehody, fotodokumentace z místa nehody, výpověď obžalovaného a svědků z přípravného řízení. Znalec k dotazu obžalovaného uvádí, že plánek i fotografie odpovídají těm, které jsou založeny ve spisu. Z nich vycházel znalec při zpracování znaleckého posudku. Dále uvádí, že byl osobně na místě nehody, kde si kontroloval základní rozměry, zda odpovídají plánu, který zakreslila policie, žádný podstatný rozdíl oproti plánu zakresleného policií, nenašel. Rovněž rozměry panelů, které chrání prostředek přechodu, byly policií zaznamenány přesně. Na vozovce byly umístěny pro ochranu chodců běžné betonové bloky, které jsou umísťovány před přechodem, ty bloky jsou zakresleny v plánu, jsou patrné i z fotodokumentace a odpovídají stavu na místě nehody v době, kdy se tam byl znalec podívat. Předmětné bloky spolu se značkou příkazující směr jízdy v žádném případě nemohou zakrýt celou postavu chodce, zakryjí maximálně část nohou a v případě velmi malého chodce i část trupu, ale nikdy nezakryjí celou postavu. Chodkyně poté, co vstoupila do vozovky a pohybovala se v protisměrném jízdním pruhu tj. v jiném jízdním pruhu, než jel obžalovaný, nebyla zakryta žádnou zjevnou překážkou. Část postavy

mohla být zakryta v okamžiku míjení dopravní značky, označující přikázaný směr jízdy. Následně pak chodkyně při vstupu do jízdniho pruhu, kterým se pohyboval obžalovaný, opět nebyla zakryta žádnou překážkou. Ke střetu chodkyně s vozidlem, tak došlo v levé přední boční části vozidla. Místo střetu bylo možno stanovit i s ohledem na konečnou polohu chodkyně, která byla dána krevní stopou na vozovce, byť se toto nedá určit se stoprocentní jistotou přímo na centimetry, což je způsobeno zejména tím, že obžalovaný bezprostředně po střetu nezastavil, ale popojel svým autem do jiného postavení, než bylo konečné po střetu. Chodkyně se pohybovala po přechodu pro chodce a místo střetu bylo zhruba ve středu přechodu pro chodce. Oblast možných míst střetu je pak vyznačena žlutou elipsou na plánu na straně 7 znaleckého posudku a dále v příloze č. 1 a 3 znaleckého posudku. Poškozená pak padala vlevo od vozidla obžalovaného, směrem vlevo dopředu před přechod pro chodce, což lze usuzovat z krevní stopy. Znalec k dotazům jak obhajoby, tak senátu uvádí, že poškozená se pohybovala po přechodu zleva doprava bráno z pohledu směru jízdy obžalovaného. Podle výpovědí svědků, i podle toho jakým způsobem chodkyně dopadla, lze usuzovat, že přecházela z pohledu jízdy obžalovaného zleva doprava. Následně pak dopadla do místa, kde se nacházela krevní stopa, tam byla konečná poloha chodkyně po střetu. K tomu znalec ještě upřesňuje, že vždy po střetu, když je chodec strážen, nedopadá přímo do konečné polohy, ale v podstatě se ještě kus sune po zemi. V konečné poloze tedy měla chodkyně hlavu v místě, kde se nacházela krevní stopa.

Obžalovaný se ptá znalce, zda je mu známo, že původní panely byly odstraněny a na fotografiích jsou panely jiné.

Znalec uvádí, že takovou informaci nemá, že vycházel z plánu a z fotodokumentace pořízené v době nehody a tomu odpovídal i stav na místě, když zde byl znalec na obhlídce místa.

Obžalovaný namítá, že právě výměna a velikost panelů je věc zásadní, neboť poškozená se nacházela mezi panely a následně narazila do levého boku auta obžalovaného, a to vzadu za sloupkem zadních dveří.

K tomu znalec uvádí, že pokud by došlo ke kontaktu v zadní části vozidla s poškozenou, tak by pohyb poškozené byl naprosto odlišný. Postřetový pohyb chodkyně, tak jak se odehrál, jak lze odvodit z konečné polohy chodkyně, byl vyvolán kontaktem levé přední části vozidla s chodkyní. Chodkyně byla uvedena do rotace, pohybem okolo levého boku. Došlo k intenzivnímu kontaktu hlavy chodkyně s levým předním sloupkem a za dokončení rotace se pohybovala ve směru, který byl udán vozidlem tj. hybností vozidla, která byla výrazně vyšší, než hybnost chodkyně. Chodkyně se tak v podstatě pohybovala ve směru jízdy vozidla. Znalec uvádí, že vlastní vozidlo k dispozici neměl, měl k dispozici fotodokumentaci, která byla pořízena bezprostředně po nehodě, včetně zdokumentování poškození vozidla. Fotodokumentace, kterou měl k dispozici, respektive poškození vozidla na této fotodokumentaci, pak odpovídá i zranění, které chodkyně utrpěla.

K dalším dotazům obžalovaného znalec uvedl, že není věstec, ale je znalec, jakou měla poškozená tašku, zda měla igelitovou či nějakou další tašku není schopen určit. Je možné, že pohybující se části nákupu mohly zanechat poškození na vozidle. Poškození, které bylo fotograficky zdokumentováno, však odpovídá rozsahu zranění poškozené. Zranění poškozené bylo způsobeno velmi tvrdým nárazem, který právě náraz hlavy do levého předního sloupku v podstatě vytváří. Tento sloupek je velmi tuhým celkem a dojde-li k nárazu do této části, zanechá to vždy na chodci velmi těžké zdravotní následky, i při nižších rychlostech vozidla.

Co se týče kontaktu lahví, případně dalších částí nákupu s vozidlem, znalec uvádí, že ve fotodokumentaci neviděl žádné rozbité lahve, takže s největší pravděpodobností nedošlo ke kontaktu lahví s vozidlem, avšak k tomu se není schopen blíže vyjádřit.

K dotazu obžalovaného, čím bylo rozbito přední sklo.

Znalec uvádí, že právě nárazem hlavy chodkyně do levého předního sloupku vznikla deformace, která mohla vyvolat prasklinu na čelním skle vycházející od tohoto levého sloupku. Což odpovídá prasklině čelního skla, která je zachycena na fotodokumentaci. Znalec nemůže jednoznačně vyloučit, že by došlo ke kontaktu chodkyně s bokem vozidla kupříkladu s levými zadními dveřmi, avšak s ohledem na to, jaké má zkušenosti s dopravními nehodami, tak by takovýto kontakt vyloučil. Obžalovaným udávaná rychlost okol 45 km/h je technicky přijatelná. S ohledem na to, že se chodkyně pohybovala a obžalovaný nezastavil bezprostředně po nehodě je technicky přijatelná rychlost zhruba v rozmezí od 39,6 do 48 km/h. Takovému rozsahu rychlosti pak odpovídá konečná poloha chodkyně, t.j. při obžalovaným uváděné rychlosti vozidla by chodkyně po střetu s pravým předním sloupkem vozidla dopadla do konečného postavení. Na vozovce nebyly žádné brzdné stopy a ani svědkyně nevyprávěly, že by před střetem došlo k brzdění.

Obžalovaný se ptal znalce, proč uvedl ve svém znaleckém posudku, že by jednak řidič mohl zabránit střetu včasnou reakcí s následným brzděním, ale rovněž, že i chodkyně by mohla zabránit střetu, pokud by vyčkala se vstupem do jízdní dráhy.

Znalec vždy ve znaleckém posudku uvádí, všechny možnosti, které jsou pro daný průběh technicky přípustné. Jak chodkyně mohla vidět příjíždějící auto, tak řidič příjíždějícího vozidla mohl vidět vstup chodkyně do vozovky už na samotném okraji přechodu pro chodce, tomu mohl svojí rychlost přizpůsobit, dokonce mohl i zastavit. V okamžiku, kdy chodkyně vstupovala do jízdního pruhu obžalovaného, mohl střetu zabránit zastavením z rychlosti 36,5 km/h nebo nižší, nemohl tedy stihnout zcela zastavit z rychlosti, kterou se vozidlo pravděpodobně pohybovalo, nicméně byl schopen snížit rychlost vozidla při včasné brzdění na minimum. Znalec ještě uvádí, že řešil **možnost reakce v okamžiku vstupu chodkyně na přechod.** Jestliže chodkyně vstoupí na přechod, tak ji mohl řidič pohybuujícího se vozidla vidět, prakticky po celou dobu pohybu v protisměrném jízdním pruhu. Čím dále se pohybovala od dopravní značky, přikázaný směr jízdy, tím lépe byla viditelná v době, kdy jí mýjela. Největší plocha těla chodkyně byla zakrytá, když se chodkyně pohybovala těsně za předmětnou dopravní značkou, tzn. po pravém okraji přechodu pro chodce ve směru její chůze. Ani tam však dopravní značka nezakrývala celou postavu chodkyně, mohla tuto postavu zakrýt pouze z části, neboť panely nebyly rozhodně vysoké, tak jak obžalovaný uvádí. Panely, které jsou zachyceny na fotodokumentaci a zaznamenány v plánu z místa nehody, rozhodně nejsou metr vysoké, jak uvádí, obžalovaný. Postava chodkyně v době, kdy se pohybovala za panely a značkou, nemohlo být zakryto ničím jiným, než trubkou, na které je značka osazena, a tato má průměr 5 cm. Přes tuto trubku tedy nelze pohyb chodkyně nevidět. Pokud by nebyla chodkyně extrémně malá, byla po celou dobu vidět minimálně její hlava. Jiné by mohly být výhledové poměry ve tmě, nicméně dopravní nehoda se udála za denního světla a pohyb chodkyně byl tak velmi dobře zřetelný. Obžalovaný však reagoval až na náraz t.j. střet vozidla s chodkyní.

K výpovědi znalce se obžalovaný vyjadřoval, že podklady, které měl znalec tj. protokol o nehodě v silničním provozu, fotodokumentace k tomuto protokolu přiložené a plánek přiložený k tomuto protokolu, neodpovídají situaci na místě dopravní nehody. Obžalovaný

opětovně uvádí, že panely byly minimálně metr vysoké, zužovaly i vlastní přechod pro chodce. Dle obžalovaného byly panely vyšší než stůl u kterého sedí obžalovaný, ale nižší než katedra u které sedí senát (t.j. cca 1 m). Obžalovaný se domnívá, že tyto panely úmyslně odstraněny, aby se zlepšila přehlednost přechodu po jeho nehodě.

Soud dále provedl **listinné důkazy**, především se jednalo o protokol o nehodě v silničním provozu, který korespondoval s tím, co vypověděli účastníci nehody a co uvedl znalec z oboru silniční dopravy. Z protokolu o nehodě v silničním provozu lze převzít též rychlostní omezení v daném úseku komunikace, které je stanoveno na 50 km/h. Poškození vozidla je též celkem dobře patrné z příložené fotodokumentace – promáčklý povrch levého předního sloupku u řidiče včetně deformace čelního skla, ořez s pozůstatky jiného materiálu na přední kapotě vozidla, krevní stopa nad předním bočním okénkem dveří u řidiče. Další listinné důkazy se týkaly především zranění poškozené, z těchto listinných dokumentů vycházeli zejména lékaři při vypracovávání znaleckého posudku a pitevního protokolu. Poznatky, které soud získal z výpovědí znalců, jsou rozvedeny výše. Ve spise je dále založena i propouštěcí zpráva z nemocnice na obžalovaného, který byl opakovaně hospitalizován s problémy [REDAKCE]. S ohledem na [REDAKCE] obžalovaného, nutnost [REDAKCE], podala PCR v říjnu 2016 návrh na přezkoumání zdravotní způsobilosti obžalovaného k řízení motorových vozidel.

V rámci přípravného řízení došlo k dohodě mezi pozůstalým V [REDAKCE] K [REDAKCE] a obviněným, kdy se obviněný zavázal uhradit částku [REDAKCE] Kč nad rámec plnění pojišťovny.

K této dohodě uvedl obžalovaný v hlavním líčení, že ji v podstatě uzavřela jeho příbuzná a nikoliv on, neboť on trvá na své nevině, byť je mu pozůstalých i smrti poškozené líto. Částka je tedy vyjádřením jeho lítosti a soustrasti, nikoliv přiznáním odpovědnosti za smrt poškozené.

Obhajoba založila do spisu dvě lékařská potvrzení, jedno vystavené 22.06.2016 MUDr. Z [REDAKCE] Š [REDAKCE], kde je uvedeno, že obžalovaný je zdravotně způsobilý pro řízení motorových vozidel skupiny B a to s [REDAKCE] zdravotní potvrzení ze dne 25.11.2016, kde je uveden závěr, že obžalovaný není zdravotně způsobilý pro řízení motorových vozidel.

Ze zdravotní dokumentace k hospitalizaci poškozené po nehodě soud zjistil, že hodnota ethanolu v její krvi odebrané dne 29.4.2016 ve 13:53 hod. byla negativní a ani hodnoty jaterních testů nebyly nijak zvýšené. Lze tedy předpokládat, že v době dopravní nehody, nebyla poškozená pod vlivem alkoholu.

Z opisu evidence rejstříku trestů soud zjistil, že obžalovaný nebyl nikdy v minulosti soudně trestán. Obžalovaný nebyl v minulosti postižen za přestupek v dopravě, má [REDAKCE] trestných bodů v evidenční kartě řidiče, řidičské oprávnění získal v roce [REDAKCE].

Další dokumenty se týkaly nároků poškozených. VZP ČR se připojila s nárokem na náhradu škody až po prvním hlavním líčení a soud tedy nemohl o jejím nároku rozhodovat. [REDAKCE] poškozené V [REDAKCE] K [REDAKCE] se připojil s nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy ve výši [REDAKCE] Kč (když mu již pojišťovna z titulu povinného ručení hradila [REDAKCE] - Kč z jím požadované částky 1.000.000,- Kč) a [REDAKCE] poškozené požadoval po obžalovaném v trestním řízení uhradit částku [REDAKCE] Kč (když mu již pojišťovna z titulu povinného ručení hradila [REDAKCE] Kč z jím požadované částky 1.000.000,- Kč). Svůj nárok

pak dokládali oba prohlášením, jak smrt jejich [REDAKCE] zasáhla do jejich soukromé sféry. [REDAKCE] poškozené pak doložil i dokumenty dokládající [REDAKCE]

Soud **hodnotil provedené důkazy** jednotlivě i v jejich souhrnu, a to podle svého vnitřního přesvědčení, jak mu ukládá ust. § 2 odst. 6 tr.řádu. V trestním řízení **bylo prokázáno**, že obžalovaný přehlédl chodkyni (jdoucí po přechodu po chodce z jeho pohledu zleva doprava), na její vstup do jízdní dráhy vozidla, které řídil, nijak nereagoval. Došlo tak k nárazu levého předního sloupku u řidiče do hlavy poškozené. Nárazem byla poškozená uvedena do pohybu ve směru pohybu vozidla a spolu s následným kontaktem těla chodkyně s boční částí vozidla obžalovaného v oblasti předních dveří u řidiče (výše uvedená krevní stopa nade dveřmi řidiče) a následným pádem chodkyně na vozovku (krevní stopa na vozovce zadokumentovaná v protokolu o nehodě). Výše uvedenými nárazy do hlavy a těla chodkyně nejprve vozidlem obžalovaného a následně i pádem chodkyně na zem, došlo ke vzniku zranění popsaných ve znaleckém posudku – pitevní zprávě. Předmětná zranění byla natolik závažná, že se poškozená ani v nemocnici již [REDAKCE] a následně zemřela na přidruživší se komplikace (podrobněji viz. výpověď znalkyně z oboru soudního lékařství).

Vlastní nehodový děj má soud za prokázaný zejména výpověďmi svědkyň D [REDAKCE] a M [REDAKCE] když jejich popis koresponduje se závěry znalce s oboru silniční doprava. I z poškození vozidla je jednoznačně patrné, že došlo ke kontaktu hlavy chodkyně s levým předním sloupkem u řidiče vozidla obžalovaného. Tato část karoserie je velmi tuhá a proto došlo k pouze minimální deformaci. Tato skutečnost pak přispívá k vysvětlení rozsáhlých poranění hlavy poškozené i při poměrně nízké rychlosti vozidla. Nárazem hlavy poškozené do čelního sloupku bylo deformováno i čelní sklo těsně u sloupku před řidičem. Z krevní stopy nade dveřmi u řidiče je pak zřejmé, to co uvedl znalec ve své výpovědi, že poškozená byla uvedena nárazem do pohybu ve směru jízdy vozidla, došlo ke kontaktu její (již poraněné) hlavy s horním rámem předních dveří vozidla, avšak tento kontakt byl spíše tečným smýknutím, když tělo poškozené rotovalo dále ve směru jízdy vozidla a následně skončilo za přechodem pro chodce poblíž středu vozovky, když v místě konečné polohy hlavy poškozené je patrná krevní stopa. Poškozená krvácela z nosu, jak uvedly svědkyně, jiná krvavá poranění nebyla zadokumentována.

Obžalovaným popisovaná verze nehody, t.j., že poškozená narazila až do zadní boční části jeho vozidla, je vyvrácena jednak umístěním poškození vozidla (pouze v přední části – viz. výše), resp. absencí poškození vozidla a krevních či otěrových stop v zadní části vozidla. Dále výpovědí znalce, který uvedl, že v případě nárazu chodkyně do zadní části vozidla, by konečná poloha chodkyně i její postřetový pohyb byly jiné. Rovněž bylo jednoznačně výpověďmi svědkyň vyvráceno tvrzení obžalovaného, že v době nehody byla situace na místě nehody jiná, než je zdokumentována v protokole, plánu a fotografiích z místa nehody. Nelze přisvědčit ani názoru obžalovaného, že to měla být poškozená, kdo měl vyčkat se vstupem do vozovky, až přejede jím řízené vozidlo. Svědkyně D [REDAKCE] i M [REDAKCE] vypověděly, že poškozená se rozhlížela a vozidlo obžalovaného bylo v době jejího vstupu do vozovky dostatečně daleko.

Skutečnost, že obžalovaný neměl a ani nemohl mít zcela zakrytý výhled na chodkyni, byla prokázána nejen výpověďmi svědkyň a znalce z oboru doprava, ale i fotodokumentací z místa nehody, kde figurantka (svědkyně H [REDAKCE]) je zachycena v různých místech přechodu a to i za betonovou bariérou a příkazovou značkou.

Obžalovaný tak mohl poškozenou vidět nejen při pohybu v protisměrné části vozovky, ale i při pohybu ve středovém ostrůvku přechodu pro chodce. Sám uvedl, že si jí nevšiml a ani těsně po kolizi netušil, že někoho srazil. Toto je možné vysvětlit pouze jeho nepozorností, nevěnováním se jízdě, resp. nekoncentrací se na řízení vozidla v potřebné míře, když obžalovaný neuváděl žádnou náhlou zdravotní indispozici a ani nic podobného nebylo prokázáno výpověďmi svědky ani není patrné ze spisové dokumentace. Ostatně i obhajobou založené potvrzení vystavené 22.06.2016 MUDr. Z. [REDAKCE] Š. [REDAKCE], kde je uvedeno, že obžalovaný je zdravotně způsobilý pro řízení motorových vozidel skupiny B a to [REDAKCE] vede soud k závěru, že obžalovaný měl možnost při dostatečném sledování situace v silničním provozu včas uvidět poškozenou a reagovat na ni, neboť mu v tom nebránilo žádné takové zdravotní omezení, které by jej činilo nezpůsobilým k řízení motorových vozidel.

Senát se při svém rozhodování zabýval i tím, že se přechod pro chodce s osazením obdobných betonových zábran a příkazové značky může někomu jevit jako nepřehledný. Právě tato skutečnost by však měla řidiče vést ke zvýšené opatrnosti a snížení rychlosti i výrazně pod hranici 50 km/hod.

Soud má tak za jednoznačně prokázaný skutek uvedený ve výroku tohoto rozsudku. Jednání obžalovaného je pak třeba hodnotit jako **přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr.zákoníku.**

Obžalovaný svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně lidského života. Obžalovaný jednal protiprávně, svým jednáním porušil důležité povinnosti ve smyslu § 143 odst. 2 tr. zákoníku vyplývající z ust. § 4 písm. a), b), § 5 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. f) ZSP. Obžalovaný se nechoval ohleduplně a ukázněně a neřídil se dostatečně pravidly provozu na pozemních komunikacích, řádně nevěnoval silničnímu provozu a řízení vozidla, když dostatečně nesledoval situaci v provozu a na přechodu pro chodce srazil poškozenou, přičemž jí způsobil mnohačetná zranění, podrobně popsaná ve znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, na jejichž následky spolu s přidruživšími se komplikacemi poškozená [REDAKCE] zemřela. Soud je toho názoru, že obžalovaný spáchal uvedený trestný čin z nedbalosti, neboť nejel vyšší rychlostí než v místě povolenou, nicméně měl tuto rychlost v místě přechodu pro chodce snížit a přizpůsobit ji tak situaci, resp. tomu, že se mu přechod osazený uprostřed betonovými panely (jak sám uvedl) zdál nepřehledný. Obžalovaný svým jednáním porušil náležitou míru povinné opatrnosti jak v rovině objektivní, tak v rovině subjektivní. Obžalovaný porušil povinnosti uložené mu jako řidiči zákonem o silničním provozu, jak bylo uvedeno shora, dokonce jde o povinnosti důležité, neboť jejich nedodržením obvykle vzniká nebezpečí smrti či újmy na zdraví pro další účastníky v silničním provozu (rovina objektivní), při tom v dodržení těchto povinností v daný okamžik obžalovanému nic nebránilo (rovina subjektivní). Zavinění v uvedeném směru se vztahuje i na smrtelný následek, protože obžalovaný si měl a mohl představit jako možné, že v důsledku jeho jednání může k takovému následku dojít a to obzvláště v bezprostřední blízkosti přechodu pro chodce a zastávky autobusu u tohoto přechodu, kdy právě tato kombinace zvyšuje rizikové chování chodců – možné přebíhání. Poškozená přecházela normálním tempem a neběžela, obžalovaný tak měl dost času na její pohyb ve vozovce včas reagovat a nevjíždět na vyznačený přechod.

Uvedené jednání především s ohledem na vzniklý následek je natolik závažné, že jakékoliv jiné postižení než v trestním řízení by neodpovídalo společenské škodlivosti činu (§ 12 odst. 2 tr. zákoníku).

Trest soud ukládal v souladu s ust. § 39 odst. 1 tr.zákoníku, přihlédl především k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k poměrům pachatele a jeho dosavadnímu způsobu života, k možnostem jeho nápravy, jakož i k chování obžalovaného po činu. Obžalovaný se dopustil přečinu, ovšem jednoho z nejzávažnějších trestných činů v dané kategorii – přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku. Závažnost daného jednání je dána především závažností následku způsobeného předmětnou dopravní nehodou. Při rozhodování o trestu soud přihlédl k tomu, že obžalovaný nepřekročil v místě povolenou rychlost. Obžalovanému dále prospívá, že je osobou bezúhonnou. Soud přihlížel rovněž k tomu, že obžalovaný v době nehody již dosáhl velmi vysokého věku, kdy jeho ošetřující lékař měl za povinnost při vystavování potvrzení o zdravotní způsobilosti obžalovaného řídit motorová vozidla přihlížet k jeho celkovému zdravotnímu stavu, [REDAKCE]

[REDAKCE] Ze všech uvedených důvodů soud ukládal obžalovanému poměrně nízký podmíněný trest odnětí svobody byť při spodní hranici zákonné trestní sazby (1 rok až 6 let), tedy v trvání **18 měsíců**. Tento trest **podmínečně odložil na delší zkušební dobu v trvání 33 měsíců**.

Soud dále uložil obžalovanému podle ust. § 73 odst. 1 tr.zákoníku **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 5 let**. Za trestné činy spáchané v dopravě za současného porušení důležité povinnosti, zvláště je-li takovým činem způsobena smrt jiného, je potřeba uložit též trest znemožňující později obžalovanému spáchat stejnou trestnou činnost, tedy trest zákazu činnosti, který bude spočívat v trestu zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu. Tento trest přitom mohl soud vyměřit ve výměře od 1 roku do 10 let, soud měl za to, že je třeba již přikročit k přísnějšímu postižení obžalovaného trestem a to již v polovině zákonné trestní sazby. Za adekvátní pak považoval soud trest ve výměře 5 let.

Soud dále rozhodoval o nárocích poškozených. V souladu s ustanovením § 228 odst. 1 tr.ř. uložil obžalovanému **povinnost zaplatit [REDAKCE] a [REDAKCE] zemřelé chodkyně nemajetkovou újmu ve výši [REDAKCE] Kč**. Tuto částku soud podpůrně odvodil z částek příznávaných nejbližším rodinným příslušníkům v případě smrti dle starého občanského zákoníku a přiznal pozůstalým dvojnásobek takovéto částky. V hlavním líčení bylo prokázáno, že k úmrtí poškozené došlo v důsledku dopravní nehody zaviněné obžalovaným, nárok pozůstalých na náhradu nemajetkové újmy tak soud pokládá za oprávněný.

Dle ustanovení § 229 odst. 2 tr.ř. soud **bratra a druhu zemřelé odkázal se zbytkem jejich nároku na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních**, když má za to, že by bylo potřeba provést k výši nemajetkové újmy vzniklé oběma pozůstalým provést další dokazování, které by prodlužovalo trestní řízení.

Podle § 229 odst. 1 tr.ř. soud poškozenou **Všeobecnou zdravotní pojišťovnu České republiky**, se sídlem Orlická 2020/4, 130 00, Praha 3, IČ: 41197518 odkázal s jejím

nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť se včas nepřipojila k trestnímu řízení a soud tak o jejím nároku (byť se domnívá, že oprávněném) nemohl rozhodovat.

P o u ě n í: Proti rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Odvolání musí být ve stejné lhůtě odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jsou odvoláním vytýkány.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Poškozený může podat odvolání proti výroku o náhradě škody, nebo proti tomu, že takový výrok učiněn nebyl. Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 6. února 2017

Ing. Mgr. Hana Chaloupková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost: Pospíšilová